

Sygn. akt IV P-Pm 122/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Janina Połowińczak
Ławnicy:	b/l
Protokolant:	st. sekr. sądowy Barbara Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2015 r. w Inowrocławiu

sprawy z powództwa : (...) K. Sp. z o. o (...)

(...)-(...) K.

przeciwko A. M.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanej A. M. na rzecz powódki (...) Sp. z o.o. (...) (...) K. kwotę 5.811,53 złotych płatną w ratach miesięcznych po 150,00 złotych rata z ustawowymi odsetkami od każdej raty za okres od 25.02.2014r. do dnia 14.10.2015r. – płatne do dnia 25-tego każdego miesiąca poczynając od miesiąca listopada 2015r.
2. Nie zapłacenie dwóch kolejnych rat spowoduje wymagalność całego pozostałego roszczenia z ustawowymi odsetkami od dnia zwłoki pierwszej opóźnionej raty do dnia zapłaty.
3. Zasądza od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Inowrocławiu na rzecz Kancelarii Radcy Prawnego P. B. (...) B. ulica (...) kwotę 1.845,78 złotych obejmującą podatek Vat – tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.
4. Zasądza od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Inowrocławiu kwotę 2.500,00 zł tytułem częściowych kosztów opinii biegłego sądowego , pozostałą kwotę kosztów biegłego w kwocie 804,99 złotych obciąża Skarb Państwa.
5. Zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.450,00 złotych tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt IV P 122/14 pm

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z o.o w (...) (...) K. żądała zasądzenia od **pozwanej A. M.** kwoty 5.811,53 złotych tytułem stwierdzonego niedoboru w sklepie, w którym jednoosobowa pracowała pozwana.

Pozwana początkowo nie uznała powództwa, wywodząc, że inwentaryzacja nie została przeprowadzona prawidłowo, a w szczególności nie uwzględniono w jej rozliczeniu kwoty 2.379,51 złotych.

Powódka po ponownym sprawdzeniu inwentaryzacji sprawdzając stanowisko pozwanej ponownie stwierdziła, że niedobór wynosi 5811,53 złotych (k. 119-122).

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

Celem ustalenia wartości niedoboru i rozstrzygnięcia kwestii podwójnego odprowadzania tej samej kwoty utargów przez pozwaną, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z dziedziny rachunkowości- księgowości na okoliczność wyliczenia kwoty niedoboru z uwzględnieniem w szczególności kwestii podnoszonych przez pozwaną, że powódka do wyliczenia niedoboru przyjęła kwotę wpłaconych utargów w wysokości 60.340,09 złotych zamiast 67.704,33 złotych.

Biegły sądowy L. K. w opinii z dnia 08.01.2015 r. (k. 223-233) wyliczył wartość niedoboru na kwotę 6037,20 złotych.

Pozwana zakwestionowała wyliczenia biegłego, podnosząc, że mimo trzech dowodów wpłat utargów przez powódkę na kwotę 2379,51 złotych, 202,73 zł i 2582,24 złotych biegły niezasadnie przyjął tylko wpłatę 2582,24 złotych.

Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej w zakresie sprawdzenia w powiązaniu z wyliczonym niedoborem wpłat utargów przez pozwaną.

Biegły sądowy w opinii uzupełniającej z dnia 20 maja 2015 r. (k. 274-332) stwierdził, że pozwana wpłaciła dnia 31.12.2013 r. na rzecz powódki kwotę 202,73 złotych i 2379,51 złotych, co daje kwotę 2582,34 złotych i żadne inne wpłaty nie wpłynęły.

Opinie biegłego są bardzo szczegółowe i sporządzone na podstawie dokumentów w aktach sprawy jak i u powódki łącznie z wyciągami z konta powódki poszukując podwójnej wpłaty utargów przez pozwaną.

W opinii ustnej na rozprawie biegły ponownie wyjaśnił, że kwota 2582,24 złotych wpłacona przez pozwaną jako gotówka przekazana została dla powódki w inny sposób, a nie poprzez przelew bankowy. Kwota została wpłacona w dwóch pozycjach tj. gotówką 2379,51 złotych i w bonach 202,73 złotych – razem 2582,24 złotych. Pozwana sama wypisała KP na kwotę 2582,24 złotych oraz kopertę o symbolu koperty bezpiecznej, że tę kwotę przekazuje. Natomiast, wyłącznie zdaniem pozwanej, było tak, że wpłaciła dwa razy 2582,24 złotych , co nie znalazło potwierdzenia w dokumentach. Biegły ponownie stwierdził, że niedobór przy przyjętej wpłacie utargu 2582,24 zł wynosi 6037,20 zł.

Pozwana po przesłuchaniu biegłego sądowego uznała powództwo co do zasady i wysokości i wniosła o rozłożenie na raty po 100 złotych miesięcznie, podając, że mąż od 3 miesięcy nie ma żadnej pracy, pozwana nie pracuje zawodowo i otrzymuje zasiłek opiekuńczy na 5 letnią córkę, która ma niewykształcone jelita, niedotrzymanie moczu i jest leczona u specjalisty w B., gdzie dojeżdża autobusem co miesiąc lub co trzy miesiące. Pozwana podała, że razem z mężem i córką mieszka z rodzicami, lecz nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego, płacą połowę czynszu tj. 125 złotych, światło 110 złotych, gaz 30 złotych oraz wodę 80 złotych miesięcznie.

Sąd uznał, że po stronie pozwanej zachodzą przesłanki z art. 320 kpc uzasadniające rozłożenie roszczenia na raty, co pozwoli pozwanej realnie spłacić zadłużenie, a powódka może liczyć na realne zaspokojenie roszczenia.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki dochodzoną kwotę tj. 5811,53 złotych rozkładając ją na raty po 150,00 złotych rata z ustawowymi odsetkami – płatne od miesiąca listopada 2015 r. – jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego ustanowionego z urzędu orzeczono na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.02.2012 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U z 2013 r., poz.

490-wyciąg) zasądzać od Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w Inowrocławiu na rzecz Kancelarii Radcy Prawnego P. B. kwotę 1845,78 złotych obejmującą podatek VAT – jak w punkcie 3 wyroku.

Koszty opinii biegłego wynosiły łącznie 3304,99 złotych, które tymczasowo wypłacono ze Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w Inowrocławiu.

Sąd uznał za zasadne obciążenie pozwanej częścią kosztów opinii biegłego w kwocie 2500 złotych, pozostałą kwotą 804,99 złotych obciążono Skarb Państwa – jak w punkcie 4 wyroku.

Na mocy art. 98 kpc zasądzone od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1450 złotych kosztów procesu tj. 1200 złotych kosztów zastępstwa procesowego i kwotę 250,00 złotych opłaty sądowej – razem 1450 złotych – jak w punkcie 4 wyroku.

Sędzia